

Vugar Savzaliyev

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

25.10.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Barış Mayası

Ve, indi Sure-i Enfal, sardı kutlu davet bizi,
Furkan, Allah barış yurduna çağırdı dedi, sizi.

İnsanoğlu gurur duydu bu ikramdan, bu izzetten,
Bize Fahri Kainat'ı da gönderdi o, rahmetten.

O, Resul ki altmış üç yıl hiç bıkmadan barış dedi,
Son nefeste Alemlerin Rabbinedir varış, dedi.

Bıraktı mı insan eser o davetten, o mirastan,
Bu yüzden bin dört yüzyıldır kaçamıyor, kandan, yastan.

Huzur denen küheylanın toynakları tuttu nasır,
İki cihan harbine müptela oldu son bir asır.

Hevesine lebbeyk demiş Kabiller anlar mı halden,
Kimi esaretten pay almış, kimisi istiklalden.

Felç olmuş bir yığın sözle tasvir etmek zor savaşı,
Oyuncağı kurşun yemiş bebeklerden sor savaşı.

O çocuğun kızıl kanla boyanmışken hafızası,
Nerde boğuldu insanlık, nerde Rahmanın rızası.
Nice masum can verirken her yatsı Gazze'de, Şam'da,
Kendimizde arasaydık suçu belki bir akşam da.

Nasıl ki on kardeşi yar etti Yusuf'u kuyuya,
Müsebbibi bizdik, Aylan bebek vururken kıyıya.

Barbar ismi koydu refah aradığın batı bize,
Telkin etti çökmüş ahlakı, maneviyatı bize.

Oysa birlik idi bizim reçetemiz, felahımız,
Niyeti kirlettik ve pas tuttu dua silahımız.

Camileri bombalayıp adını koydular mezhep,
Tekbir deyip, Allah evin yıkmak caiz mi ey merkep?

Fırka taassubu bizim göğsümüz üstünde çıban,
Bu yarayı çözmezsek ne Daeş biter, ne Taliban.

Sancak edip hakkın kelamın zalimler keserken baş,
Neden küçük işler ile uğraşır olmuşuz gardaş.

Terör cihan vücuduna kanser olsa, ölür barış,
Bu maraz alt eder bizi parsel parsel, karış karış.

Yekpare bir cisim olmaktır, bu asi derde deva,
Vahdet ayak altta kalmış, bu mu gördüğümüz reva.

Gayri ne manası keşfin, istiyorsa çıksın aya,
Bir ulusun, hamurunda barıştan yok ise maya.

Oysa birlik olsa kainatta, dirilse insanlık,
Zaman neyi eskitmedi ki, idrak etse bir anlık.

Keşke ibret olsa Karun'dan, yok olmuş Kavm-i Lut'tan,
Bir öğüt, bir nasihat Araf'tan, Nur'dan, Enkebut'tan.

Cümle ayet, nişan, Huda'nın beşerde temsilidir,
Barış, bu muharip evrende huzurun tescilidir.

Bizi harbe iten her şeyin, menşei nefsi heva,
Nefis eğer bütün pislikleri eyleser muhteva.

O alemin vicdanın öldürür elbet yavaş yavaş,
Tüm canlılar alemi çeker cezayı çıksa savaş.

Oysa haizdir elbet her filizlenmiş imanda sulh,
Ne güzel vafetmiş ecdadım "yurtta sulh, cihanda sulh".

Zehirden acı ihtilaf, salmışsa zihinlerde kök,
Donmuş vicdanlar yüzünden, kavuşur bir gün yerle gök.

Hüküm sürdükçe savaşlar, sanma insanlık reşittir,
Barışın vücut bulduğu her yerde adem eşittir.

Denktir her ulus dünyada, aynıdır siyah ile ak,
Bu rengi veren ressamın, vardır bir bildiği mutlak.

Üstünlük yalnız takvadır, budur kainatın dengi,
Keşke birde biz barışla, korusaydık bu ahengi.

İrfanın çöktüğü her yer yıkıma kalmıştır gebe,
Savaşın yok gerekçesi, neden olmuş muharebe.

Sebebi teknolojiyse kalsın tüm kainat yaya,
Yeter ki, bu çeyrek asra barıştan çalalım maya.

Alalım ışık güneşten bütün tabiat can olsun,
Gelecek nesle kardeşlik, ceddinden armağan olsun.

Yazalım masal bir cihan, aksın her cümleden haya,
Yeter ki, bu çeyrek asra barıştan çalalım maya.

Vugar Savzaliyev

Birlik Olsaydı

Topladı gök kuşağında yüce Mevla yedi rengin,
Dengesini nizamda tutsunlar evrenin ahengin,
Gökte bile birlik varken, ne bu ayırım fakir zengin,
İnsanlık saygınlık görseydi, fark kıyafet olmazdı.
Tüm İslam birlik olsaydı bunca felaket olmazdı.

Hezimetten, kandan yana olmuş fetvası alimin,
Bundan rezil ne yazayım, tarifi yoktur halimin,
Asırlardır toprak için sonu gelmez mezalimin,
Akil olmayı bilseydi insan, cehalet olmazdı.
Tüm İslam birlik olsaydı bunca felaket olmazdı.

Komşusu açken yatmayan şimdi nadirdir, yüz binde,
Ümmet param parça olmuş yetmiş üç fırka var dinde,
Dünya sessiz kalmasaydı ne Şam'da, ne Filistin'de,
Çocuklar katledilmezdi, böyle kıyamet olmazdı.
Tüm İslam birlik olsaydı bunca felaket olmazdı.

Tek yumrukta birleşseydik bugün İslam ezilmezdi
Müslüman mülteci olup denizlere dizilmezdi,
Fahri -Kainat'a bugün karikatür çizilmezdi,
Tekbir ile insan doğrayan bu rezalet olmazdı.
Tüm İslam birlik olsaydı bunca felaket olmazdı.

Yardımlaşmayı bilseydik duyardık mazlumun ahın,
Fukaranın açlığı olmazdı konusu mizahın,
Ey insanlar birlik olup tutun ipinden Allah'ın
Rabbim birlik sevmeseydi mutlak bu ayet olmazdı.
Tüm İslam birlik olsaydı bunca felaket olmazdı.

Kudret elimizde iken biz kimseye kıymamışız,
Aksine dil, din farkını gözetmeden kaynamışız.
Aynı sözde hüzünlenmiş, aynı sazda oynamışız.
Yoksa altı yüz yirmi dört yıl bu vesayet olmazdı.
Tüm İslam birlik olsaydı bunca felaket olmazdı.

Vugar Savzaliyev

Diriliş Destanı

On beş Temmuz, bir destanın dönüşüdür hecelere,
Güneş gürub etti, kanlı hilal doğdu gecelere.

Yaz dedi sanki kainat, geçmişte yazdığın şanı,
Ne ağırmış bir milletin istiklalle imtihanı.

Yıldırmadı fitne bizi, eğmedik hiç zulme boyun,
Hak ile aşıkâr oldu, batıl kuran kirli oyun.

Bilal oldu müezzinler, ezanlardan doğan yankı,
Felç eyledi köprülerde halka doğrultulan tankı.

Ya istiklal ya ölümü, her zümre peş peşe dedi,
Er yiğit ya devlet başa, ya da kuzgun leşe dedi.

Onlar tuzak kurdu Allah, bozdu bütün tuzakları,
Bir milletin direnişi sağır etti sokakları.

Semalarda melekler de cenginize ahsen dedi,
Korku nedir bilmeyen halk tek sesle "la tahzen" dedi.

Tanık oldu bütün cihan bir kadında cesarete,
Siper etti türbanını, tankla gelen esarete.

Tarih tekerrür eyledi, destanlar yazdık kudretten,
Fark olmadı halkın Seyitten, hainlerin Nusret'ten.

Kurulsun artık divanlar, yeter çalınsın sur dedik,
Kadere biat ettik biz, cümle zalime dur dedik.

Nice Ömer, Hasan oldu şhadete yaktık kına,
Biz seçilmiş Musa'mızı yem etmedik Firavun'a.

Emreyledi başkomutan, dolsun her bir meydan dedi,
Kuşandı al bayrakları, memleket can kurban dedi.

Sebebini bilsin dünya, biz niye can verdik niye,
Seçip seçilmek hakkını tanka yedirmez Türkiye.

Gece boyu sela ile vaizler titretti arşı,
Eli yalın, canımızı sur eyledik zulme karşı.

Selaların davetine icabet ettik aptesli,
Meğer buymuş ceddimin bahsettiği Asımın nesli.

Asker kılıklı hainler bu zulme muktedir miydi,
İlahi bu kıyım neydi, Uhud muydu, Bedir miydi.

Bu darbeden öte idi, bu millete bir pusuydu,
Onlar Türk askeri değil, münafıklar ordusuydu.

Ders verdi kahraman millet gavurların maşasına,

Nida ettik; idam haktır, askerinden paşasına.

Mermi kıvılcımlarına göz kırpmadım hiç bir zerre,
Cesedimi çiğneseler ruhum fırsat vermez şerre.

Baş eğseydik ihanete bu tarih temiz kalmazdı,
Torunlara anlatacak bir hikayemiz kalmazdı.

O şehadet şerbetini içen erenlerdir baki,
Gayri bu destana kalem, ne yazsa eksik, afaki.

Vugar Savzaliyev

Ey İnsan!

Çık leyin şeytanın emrinden ol azade ey insan!
Hak veren canı hayırda et istifade ey insan!

Eğilsen rükuya beş kere terk eylesen günahı,
Olursun Huda emri gelince, amade ey insan!

Biter imtihanımız, kurulur Siratül-Müstakim,
Alınır şahidi cismimizden ifade ey insan!

Kim çekmişse cefasın ömrün sefadan mahrum gitmiş,
Aldanma seyrine kimse, kalmaz dünyada ey insan!

Bir kuru can emanetinden gayri bir mülkümüz yok,
Vakti- hicran onu da eyleriz iade ey insan!

Rengimiz, dilimiz değil takvadır sade farkımız,
Değil mi herkes dünya yolunda piyade ey insan!

Allah on sekiz bin alem yaratmıştır, arş içinde,
Yalnız san bahş olunmuş nimettir irade ey insan!

Ameldir ancak amel bizim ahiret azığımız,
Neyimiz var beş vakit namazdan ziyade ey insan!

Ne kadar nefesin geliyor, bil ömrünün kıymetin
Ecel asla bir cana eylemez müsaade ey insan!

Vugar Savzaliyev

Gelmişem (Azerbaycan Türkçesiyle)

Senden özge yar dediğim verdi mene derdi getdi,
Kaş ki, anlasam gedenler hamısı derdi- serdi getdi,
Hansı qapıya üz tutdum menden üz dönderdi getdi,
Bilib saysız derdlerime yegane çare gelmişem,
Dergahına üz tutmuşam men üzü qare gelmişem.

Tövbe eyle bağışlayım sen bele eyledin teleb,
Mende deyersiz bir emel sende kerem, sende qezeb,
Şüursuzca yol tutmadım, kim deyir ki yoxdu sebab,
Men gözel bilirem niye, ne üçün, hare gelmişem.

Ademdir müqeddes babam edeme adlanır xakım,
Qiyametçün bir qebzdi her emelde iştirakım,
Ne düşüncesiz olmuşam ki heç çatmayıb idrakım,
İbadetçün xelq eyleyib Perverdigare gelmişem.

Sen Rehimsen, keçersen men zelilin xetasından,
Yönelt düz yola, hifz eyle axir zaman edasından,
Ne qeder yad düşmüşem müqeddes Qur'an sedasından,
Derya qeder günahımın elinden zare gelmişem.
Dergahına üz tutmuşam, men üzü qare gelmişem.

Qerq olmuşdum haramlara sebrim qerarım yox idi,
Ne öyünmeye bir kesim, ne iftixarım yox idi,
Menim günah meqamında ne heyam, arım yox idi,
Devetini derk eyleyib heyaye, are gelmişem.
Dergahına üz tutmuşam, men üzü qare gelmişem.

Günaha sövq eyleyenler yetişmir qebirde dade,
İnsan, qüdrət bedebdeyk? n berzexi salginen yade,
Ne qeder can terk etməyib et ömürden istifadə,
Vüqar kimi sonra deme qelbimde yare gelmişem.
Dergahına üz tutmuşam, men üzü qare gelmişem.

Vugar Savzaliyev

Gencliyim (Azerbaycan Türkçesiyle)

Ömür düzgün tarazlanıb,
Ne demişem o nazlanıb?
Qaranquştek pervazlanıb,
Hara gedirsən gencliyim?

Sen ki heyat veren kessen,
Men kimem ki, menden küssen,
Qaranquş dönecek, bes sen,
Hara gedirsən gencliyim?

Getme qal, bir dayan hele,
Zalım, qeddar olma bele,
Tehvil verib ayı ile,
Hara gedirsən gencliyim?

Haqq ne gözəl dünya qoyub,
Her könülde sevda qoyub,
Meni menle تنها qoyub,
Hara gedirsən gencliyim?

Çox qırsan, hardan baxsan,
Fərqi yoxdur seksen, doxsan,
Bugün varsan, sabah yoxsan,
Hara gedirsən gencliyim?

Vugar Savzaliyev

Hepimiz Türkiyeyiz

Bırakalım peşini bu hırsın, bu kavganın,
Hiç akli ermiyor mu mutluluğa insanın,
İyilikte, sabırda, kardeşlikte dünyanın,
Bir olalım merkezi hepimiz Türkiye'yiz.

Dünyaya kadem basan bir beni ademdik biz,
Nedir nefret bilmezdik, ne mutlu alemdik biz,
Aynı şanlı anadan, aynı sütü emdik biz,
Toplayalım herkesi hepimiz Türkiye'yiz.

Bizim kurtuluşumuz dua, sabır, sebattır,
Kanımız dökülürken hangi vicdan rahattır,
Bu etnik ayrımcılık şeytani bir fesattır,
Laz'ı, Kürt'ü, Çerkez'i hepimiz Türkiye'yiz.

Kardeş olduk, dayandık siper, Çanakkale'de,
Akşam Yemen Cephesi, seher Çanakkale'de,
Birlik olduk kazandık zafer Çanakkale'de,
Koruduk bir Körfezi hepimiz Türkiye'yiz.

Kardeşliği bilenler içindir Allah katı,
Asa vermemeliyiz düşmanlara fırsatı,
Mersin'i, Hakkari'si, Edirne'si, Yozgat'ı,
Ardahan'ı Niğde'si hepimiz Türkiye'yiz.

Bilsek yardımlaşmayı hayat seyri-sefadır,
Ayrıldık hüsrana olduk, bu kaçınıcı defadır,
Kardeşlik reçetesi, birlik, yardım, vefadır,
Hakkın yok gayri tezi hepimiz Türkiye'yiz.

Vugar Savzaliyev

Hocalı

Yine yirmi altı şubat, yine Türkün dert mevsimi,
Bir gecenin karanlığı unutturur dört mevsimi.

Her şubatta sızım sızım sızıldar intikam sazi,
Alınmazsa o kan olmaz şehit ruhu bizden razı.

Katledilmiş bebeklerin çığlıkları kulağımda,
Su yerine kan akıyor şimdi İsa Bulağında.

Alacağız kisasını bizi böyle vuranların,
yüzülmüş derilerin, o yakılmış Kur'an'ların.

Kalmaz yerde Hocalı'nın onca mazlumunun ahı,
Yakar aheste aheste narında hakkın Allah'ı.

Hocalı bir Şubat gördü cümle tarumar altında.
Üç aylık gül kokan bebek dondu orda kar altında.

Vahşi ermeni şişledi, onca hamile kadını,
Asırlar devretse bile tarih unutmaz adını.

Hocalı, küfr emelinin kanlı gömlek giymiş hali,
O yirmi beş yıldır Türk'ün bağrındaki taş misali.

Gelir elbet Türk'ün ayak sesleri titreten arşı,
Seda eyler Hocalı'da, Karabağ'da Mehter Marşı.

Yetişir imdada gardaş, ayak altta kalmaz Şuşa,
Bitmez olur bu toprakta Nuri Paşa, Enver Paşa

Büyümekte nice nice Tomris Hatun, Sara hatun,
Vatan aşkının sırrını çözmekte aciz Eflatun.

Bir zafere kılıf olur bu yirmi beş yıllık sıla,
Adalet tecelli eder, olur bir müjde hasıla.

O zaferle vücut bulur cümle ettiğimiz ahit,
Ebediyen mezarında huzur bulur şanlı şehit.

Hocalı, Türk ellerinin kalbine vurulmuş gemdir,
Onu geri almak bize havadan, sudan elzemdir.

Yalnız değil Azerbaycan, gardaşı, Huda'sı vardır,
Birlik olan her diyarda bir zafer sedası vardır.

Vugar Savzaliyev

Kesme Dayan! (Azerbaycan Türkçesiyle)

Görersen Kerbela seyr et, gözlerinden Rûqeyyemi,
Susuz qalmış leblerinin abi heyatdır tek qemi,
Dizimde qalmayıb taqet bir içim su getir emi,
Bele getse axırıma çıxacaqdır bu qem benim.
Kesme dayan o qoldur teşne canıma çarem benim.

Aydındır her bir mezhebe su yolunda oldun şehid,
Eli Beyt adlı mektebe su yolunda oldun şehid,
Sen Rübaba, sen Zeynebe su yolunda oldun şehid,
Şerik olsun göz yaşına gelsin bütün alem benim.
Kesme dayan o qoldur teşne canıma çarem benim.

Sonsuz idi Ebelfezde çün Hüseyne olan istek,
Ona göre onun adın duyanda qelb olur kövrek,
Qiyametde anam Zehra geler elde qanlı köynek,
Hüseyn benim balamdır deyer hezreti Adem, benim.
Kesme dayan o qoldur teşne canıma çarem benim.

Menim başımı kesendi en bedbexti en nas dedi,
Çekildi cennet hicabı haqq son sozün serrast dedi,
Gösterildi meqamları şehidlere, Abbas dedi,
Ya Hüseyin, sen hem behiştim, cennetimsen hem benim.
Kesme dayan o qoldur teşne canıma çarem benim.

Ya Hüseyin, Kerbelada de nedir by cahi celal,
O gece durdu üz-üze külli haram, külli hālal,
Ata, sen ki yetimlerin başına çekerdin sığal,
Çek başıma o sığaldan gedirsense madem benim.
Kesme dayan o qoldur teşne canıma çarem benim.

Sen idin Haqq şüarını qiblesi piri saxlayan,
Şahi Merdan tek, elde Zülfiqar şemşiri saxlayan,
Ya Hüseyin, qanın oldu namazı diri saxlayan,
Onçün şeref sehifemdir tarixde bu matem benim.
Kesme dayan o qoldur teşne canıma çarem benim.

Vugar Savzaliyev

Olmasın

Öyle bir yâre aşık ol ki, benzeri yar olmasın,
Sevdası aram eylesin, kalbinde efkar olmasın.

Seni vazgeçirse şeytan, yüzünü çevirme asla,
Hangi aşk makbul olmuş ki onda ısrar olmasın!

Nice aşk destanının temelini merhamet kurmuş,
Sevdâi - ali odur ki, maşukun gaddar olmasın.

Kapandın aşk secdesine, sadık ol Aşkî-Ala'ya,
Olmasın yalan, haram, şer, ihanet var olmasın.

Yârin yolunda her feda ettiğini sırra bırak,
Eğer yar için verdiysen, öyle ver aşkar olmasın.

Hüsnünün benzeri yoktur, ona eş bulunmaz asla,
Reva değildir öyle yârin adı Cebbar olmasın.

Hayası vardır insanın, tek olmalıdır aşığı,
Hem onun, hem dünyanın aşkı, böyle ar olmasın?

Ey nuru kainata ışık saçan çehresi nur,
Ben tövbe ettim, sen mukayyet ol ki, tekrar olmasın.

Vugar Savzaliyev

Ruzi Mehşerde Eli (Azərbaycan Türkçesiyle)

Haqq menimledir dedin, ele haqq ki danılmaram,
Ger sene aşiqemse Sıratda saxlanılmaram,
Qiyamete yeqinimde bir zerre yanılmaram,
Buyurmusan ki, gözümnden çekilse perde Eli,
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli?

La feta illa Eli, de hanı sen tek bir igid,
Müqeddes İslamın yolunda eylediler şehid,
Şanına her ne qeder müxalif olduysa Yezid
Rebbin etdi onu xar, sen ise ezberde Eli.
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli?

Senin eşqinle eger dolsa iman qelb qabına,
Benzeyer o kes, senin sadıq olan ehsabına,
Ne qeder ki qerq olmuşuq bu günah girdabına,
Şefayet eyle bizi ilahi mezherde Eli,
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli.

Ciyerparan ümmete ilahinin ehsanı,
O sefinetun necahdı derdimin dermanı,
Anamız Fatimeni, Ebuzeri, Salmanı,
Hamısın eşqi Hüseyin idi salan derde Eli,
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli.

Bu yalançı dünyaya esil müsafir olmusun,
Tesdaq eyleyir hamı, Rebbin üçün şir olmusan,
Allahın lütfüdür ki, bu her yerde bir olmusan,
Hem namerde olmusan Eli, hem merde Eli.
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli.

De hansı ruh bu qeder fikri namaza vermedi,
Leyletül Mebitde Resulu güdaza vermedi,
Tarix bunu gizletdise Haqq icaze vermedi,
De indi çekilmir adın hansı minberde Eli.
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli.

Qur'anı qoydu emanet qeti, peyğemberimiz,
Ehli-Beyti şerh etti növbeti, peyğemberimiz,
Buyurdu Qedirxumda hezreti peyğemberimiz,
Men kimin rehberiyemse ona rehber de Eli.
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli.

Ey emirel muminin duy Vüqarın feryadını,
Bu biçare bendeden esirgeme imdadını,
Esmâül-Hüsnaya aid olan ol adını,
Qelbimde fereh doğur görsem hansı yerde Eli.
Gelim ne üzle yanına ruzi mehşerde Eli.

Vugar Savzaliyev

Satmışam göz yaşımı (Azərbaycan Türkçesiyle)

Deyişir zerreden meni, toxunur her şeyime,
Ona ağlayan günlerim hekk ola taleyime,
Yazır elbette melekler emeli nameyime,
Düşen her damlanı Allahıma xidmet evezi,
Satmışam göz yaşımı Hüseyne cennet evezi.

Seni çiyinde böyütmüş ya Hüseyin, ezmi-ulum,
Sene şah damarından da yaxınam dinle qulum,
Qur'ani-müqeddese buyurdu, biz, ey Resulum,
Seni göndermişik bütün alemlere rehmet evezi,
Satmışam göz yaşımı Hüseyne cennet evezi.

Eymedi zülme başın eyledi qurban din üçün,
Varam her bir ürekte Yezide boy atmış kin üçün,
Dedin ki, xelq eledim ibadet et Rebbin üçün,
Men günah eyledim ömür adlı müddet evezi,
Satmışam göz yaşımı Hüseyne cennet evezi.

O vilayet güneşiydi İslamda berq oldu,
Gelende eza vaxtı, çox imanda ferq oldu,
Ümmeti- Nuh seni inkar eledi qerq oldu,
Ne olar verme qerar bizi hemin ümmet evezi.
Satmışam göz yaşımı Hüseyne cennet evezi.

Yönelt bizi düz yola qulun hidayet oluna,
Yeni nemet verdiyin hemin şexslerin yoluna,
Ya Hüseyin iste Haqq'dan ki, men aciz quluna,
Ne xoş seni derk eylesem men o nemet evezi.
Satmışam göz yaşımı Hüseyne cennet evezi.

Gözümə yaş gelsin duyanda her Kerubela,
Cennet qeder ezizdi görsem eger Kerubela,
Qazandı pak qanıyla özüne deyer Kerubela.
İndi hansı türbetdi hemin o türbet evezi.
Satmışam göz yaşımı Hüseyne cennet evezi.

Evvelin günah sonunsa divandı, mehkemedi,
Bax Kebeye gör, odur ilahi eşqin mebedi,
Bu ele imtahandı qebulu behişt ebedi,
Cenneti kim arzu etmez bele fursət evezi.
Satmışam göz yaşımı Hüseyne cennet evezi.

Vugar Savzaliyev

Sene dönmüşem İlahi! (azerbaycan Türkçesiyle)

Bacarmadım edem şükür bu qeder nemetin görüb,
İnsanoğlu ölen anı heyatın qiymetin görüb,
Ölümün şiddetin görüb, cehennem eziyetin görüb,
Eyledim terki-günahı, sene dönmüşem İlahi!

Tutulub besiret gözüm sağ iken canlı, elilem,
Sahibi mülki-cahanın, ey tebarekim, celilem,
Möhterem bilirdim özüm indi anladım zelilem,
Derk edib heqiqi şahı, sene dönmüşem İlahi!

Qul edib nefsime cismi bilmirdim haqq hesabım var,
Deyilem saleh emelli qelbimde çün hicabım var,
Ruzi mehşerde qiyamet gününde bir cavabım var,
Budur qelbin tek izahi, sene dönmüşem İlahi!

İnsana yetişmir eli eyalı, ne bir ehlinin,
Müjdesin Xaliqi-Sübhan verecek sebir ehlinin,
Ülemalar buyurdular acizdi, qebir ehlinin,
Ne cürdü naleyi ahı, sene dönmüşem İlahi!

Vugar Savzaliyev

Sevdim Seni

Bedirilenmiş aydır yüzün, bu ne fitrat bu ne sihir,
Güneş gibi doğdun bana, gündüz oldu koca şehir,
Ey gözleri gülen yarım, tebessümü sonsuz nehir,
Sele dönüp yüreğime akışında sevdim seni.

Eritti Yar önümüzde engel bağlayan surları,
Ne güzeldi sahildeki, huzur dolu aşk turları,
Şahit oldu sevdamıza Giresunun yağmurları,
Topal Osman Kalesinin yokuşunda sevdim seni.

Bir aşk nasip etti huda, özü manasından derin,
Bir hizada sonsuz aşkadır tüm kervanı bizlerin,
Sen sussan da bana senden bahsederdi hep gözlerin,
Bin sualin mütercimi bakışında sevdim seni.

Kör oldu aşktan gözümüz, duymadık hiç kim ne dedi,
Sanki zaman pıçılıyla o aşk sözcüğün de, dedi,
Alnıma yazdı Hakk seni, kaderindir Ayşe dedi,
Tevafuk bu, talihimin nakışında sevdim seni.

Vugar Savzaliyev

Tarihin Siyah Gecesi

Şahit olur her Şubatta tüm şiirlerin hecesi,
Bin lisanda çığlık atar " Tarihin Siyah Gecesi".

Her Türkün, her Müslümanın o gün bağına kan gelir,
Aklımıza inmiş bayrak, susturulmuş ezan gelir.

O gece yaktı zalimler gül kokulu bebekleri,
Kül oldu küfrün narında o cennet kelebekleri.

Küffarın el maşaları kıyıma dünden razıydı,
Bu bir vicdan katli idi, bu merhamet enkazıydı.

Kar altında donanların akıbeti ağır oldu,
Sanki tabiat bile o katliama sağır oldu.

Nice yaşlı dedelerim yakıldılar diri diri,
Hocalı öyle bir ah ki, kanlar dondurur tasviri.

Mazlumların harayını şiddet bir çırpıda boğdu,
O gece nice kardeşim Hocalıda yetim doğdu.

Ne kadar da gözü döndü, düşman ne kadar da azdı,
Çocukların feryat sesi, bu zulme bir itirazdı.

Cüda oldu tırnaktan et, alındı cismimizden can,
Bu zifiri karanlığa doğsun güneş, açılın tan.

Daha ne eyleyek sabır, Karabağ'sız noksan yaşam,
Nasil gülsün yüzüm gardaş, yad elinde iken Şuşam.

Sesimize ses verenler, bu meydanda olsunlar cem,
Yeni bir destan yazalım, çılgın Türkü görsün alem.

Sökülsün o anaların yüreğinden şehit dağı,
Kurtaralım, kan gölüne dönmüş canım Karabağ'ı.

Nice gözü yolda dedem, nice kalbi yaralım var,
Benim yağı ellerinde esir olmuş Hocalım var.

Hocalı, zihnimde vatan, kalbe akan berrak nehir,
Hocalı soykırım görmüş, katliam görmüş bir şehir.

Orda cellat ermeninin kanlı ayak izi kalmış,
Şimdi bize Hocalıdan, bir kaç hece, dizi kalmış.

Boynumuzdan asılıdır nice masum yiğit hakkı,
Alınmazsa Karabağ'ım, bize haram şehit hakkı.

Vugar Savzaliyev

Xocalı (Azərbaycan Türkçesiyle)

Görülmedi tarixde bele dehşet, bele ah,
Açılmadı xalqıma o zülmet gece sabah,
İnsanlıq ehrimni başdan başa bir günah,
Mehverinden ayrılıb hicran oldu Xocalı.

İnsaf olsun ey köpek körpeni gör vuranda,
Nale çekdi o gece yığılan da, duran da,
Yığıb din adamların yandırdılar Qur'an'da,
Qanın mesken saldığı meydan oldu Xocalı.

O axşam bedeninden soyuldu neçe deri,
Bizi qırdılar yene, bize yaxdılar şeri,
Zalim öz emeliyle iğrendirdi beşeri,
O gün ne qeder şirin candan oldu Xocalı.

Tarixlere yazılan dehşetli bir geceydi,
Qefil atılan güllə bilmedim kime deydi,
Rebbim ne bu vahime, qiyametmiydi neydi,
Nahaqq yere o gece talan oldu Xocalı.

Bu torpaqda, bu yurdda neçe şehit qanı var,
O boranlı günlerde qarışmışdı qana qar,
Şaxta dolu dağlarda dondu neçe analar,
Qan ile neqş olunan ünvan oldu Xocalı.

Qan sovurdu o gece zamanın qem küleyi,
Kimi günahkar sayaq düşmeni, ya feleyi?
Qanına qeltan oldu çağaların beleyi,
Su yerine axdı qan leysan oldu Xocalı.

Vehşilerin zülmünden tutdu asiman xeber,
Qeddarca qetl olundu neçe igid, neçe er,
Bele nisgil xalqımın qelbinden çetin geder,
Esrin faciyesiydi, viran oldu Xocalı.

Vugar Savzaliyev

Zafer Vacip Olsun!

Çalınıyor cengin marşı, kalk Azerbaycan askeri,
Çevir umuda imanı seyretsin alem mahşeri.

Kükre sen aslanlar gibi alınmadık taş kalmasın,
Bitsin artık anaların gözlerinde yaş kalmasın.

Al bayrağın rengiyle bir aksın kanım nehir gibi,
Bu cengi duysun kainat Uhud gibi, Bedir gibi.

Kalksın elleri semaya dağ yürekli bacıların,
Azerbaycan, gömülmesin tarihine acıların.

Ne başlarda siyah peçe, ne ceplerde mendil olsun,
Gülsün şehidimin ruhu, mezarında kandil olsun.

Yirmi beş yıllık hasretim, yüreğimde dağım benim,
Kavuşsun evlatlarına canım Karabağ'ım benim.

Alev kıvılcımlarına aldırmayan gözümüz var,
Vatan sağ olsun söyleyen analara sözümüz var.

Dik Şuşa'ya iki Bayrak, bir Üç renkli, bir Kırmızı,
Oynasın zafer dansını Türk oğluyla, Kafkas kızı.

"Hak geldi batıl yok oldu! " diye Hak'tan nida gelsin,
Şehadetin vücuda gelmiş örneği, seda gelsin.

Yakın Hasanlarım gibi yiğitlerin kınaların,
Yetişsin ol Settar'a kurban duası anaların.

Türk gardaşın imdadına yetsin zafer vacip olsun,
Bu şehadet destanına, melekler de katip olsun.

Yükselsin arşa tekbirler, alınsın mazlumun ahı,
Emele dönsün ayetler, her yürek ansın Allah'ı.

İçsin şehadet şerbetin yiğitlerim kana-kana,
Şehit ruhu deste-deste göç eylesin asimana.

Ben öleyim, sen öl gardaş yeter ki kurtulsun toprak,
Karabağ'a ne de güzel yakışır üç renkli bayrak.

Kelimeyi şehadetler tank üstünde şiar olsun,
Her bir dua birer mızrak, silahlar Zülfikar olsun.

Huda melek göndersin yardıma, düşman gelsin dize,
Ödeyelim biz de vefa borcumuzu Mübariz'e.

Yüzü gülsün Kelbecer'in, zalimler intikam görsün.
Hissiyatını kaybetmiş Batı şimdi adam görsün.

Haritamız Kur'an olsun, komutan Şahı-Kerbela,

Vermiş bize iman gibi güçlü silahı Kerbela.

Her dalda bir nağme desin Bülbul'leri Hocalı'mın,
Tek yürek olsun soydaşı Cenub'umun, Şimal'imın.

Alınsın tüm Karabağ'ım, geçmiş nice yıl aradan,
Türkün gücü destek olsun gardaşına Ankara'dan.

İstiklalini duyursun Azerbaycan Asker Marşı,
Yankılansın Karabağ'da fethin sesi, Mehter Marşı.

Her bacımız Tomris olsun, her yiğidim Fatih olsun,
Bu da bizden geleceğe emanet bir tarih olsun!

Vugar Savzaliyev

Zülcenah

Yezid unuttu Sureyi Ehزابı,
Qana boyandı ağanın ehsabı,
Gözü yollarda qoymusan Rübabı,
Nale çekir, feryad eyleyir eyvah,
Hüseynimi harda saldın Zülcenah?

Qan arx çekdi Kerbela türbetine,
Coşdu zülüm, Peyğember ümmetine,
Susamışdı şahadet şerbetine,
Arzusuna yetdi Eba Ebdillah,
Hüseynimi harda saldın Zülcenah?

Sındı beli Elbelfezli itirdi,
Sirriydi körpesin neyçün getirdi,
Çün Esxeriyen sübuta yetirdi,
Baş eymerik zülme elhemdülillah.
Hüseynimi harda saldın Zülcenah?

Oldun Allah'a kamil qul Hüseyncan,
Boğazından öpdü Resul Hüseyncan,
Olundu qurbanın qəbul Hüseyncan,
Sepdiyin qan yerden göye tutdu rah.
Hüseynimi harda saldın Zülcenah?

Geldi Meherremle eza, Aşura,
Şühedalar verdi feda Aşura,
İtirdi Şahi Kerbela Aşura,
O şah ki, gelmez dünyaya ele şah.
Hüseynimi harda saldın Zülcenah?

Heyhat minnez zilleti duyanın,
Zehra övladını başsız qoyanın,
Rüqeyyemi ağlatmağa qıyanın,
Lenetini nece kesim men Allah.
Hüseynimi harda saldın Zülcenah?

Ehli Beytin başın kəsdilər ya Rebb,
Hansı dine qulluq edir bu mezheb,
Haqq nizede bele susmur, ya Zeyneb,
Zirvede gah ezan verir, gülür gah.
Hüseynimi harda saldın Zülcenah?

Vugar Savzaliyev